

[1989 ஏப்ரல் 19]

(பக்கம் 274இல் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

1. சமுதாய நல வளர்ச்சி

கிராமப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு முழுமையான வளமான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் அங்கெல்லாம் ஒரு சமூகப் பொருளாதார மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். நாடு விடுதலை அடைந்த பின், செயற்படுத்தப்பட்ட ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அனைத்தும் கிராமப் பகுதிகளின் ஒட்டு மொத்த முன்னேற்றத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன. மொத்த ஊரக வளர்ச்சி என்பது, கிராம மக்களின் குறிப்பாக, ஏழைகளின் கொருளாதார—சமூக வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் காணும் ஒரு செயல் முறைத் திட்டமாகும், இத்திட்டம், கிராமப் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் முன்னேற்றத்தை ஒருங்கிணைத்துக் கிராம மக்களின் பண வலிமையையும், வாழ்க்கைத் தரத்தையும் முன்னேற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அது சமூக கொருளாதார அடிப்படையில், வருமான உயர்வையும் விரிவான வேலை வாய்ப்பையும், சமூகப் பாதுகாப்பையும் சமத்துவ நெறியையும் உறுதிப்படுத்தும் அறிகுறியாகும். சமூக வளர்ச்சி அணுகுமுறையானது, கிராம மக்களின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் முடிவு காண்பதோடு, கிராம மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் புத்துணர்ச்சி மனப்பான்மை, கடமையுணர்ச்சி ஆகியவற்றில் தேவையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

சமூக வளர்ச்சியின் நோக்கம், பல்லுக்கு நோக்கம் கொண்டதாகும். அவற்றின் வேளாண்மையும் வேளாண்மை சாராத பணிகளும் அடங்கும்.

அதன் வளர்ச்சி, அனைத்துப் பணிகளிலும் மேற்கொள்ளப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், அவற்றின் நிகழ்ச்சி தொடர்பான சமூக நல செயல் முறைத் திறன் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது. கிராம வளர்ச்சியின் மூலம் அறிவியல், மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் ஆகியவற்றை மனித ஆற்றலோடு இணைத்து, இயற்கை வளங்களை ஒருங்கிணைந்த முறையில் பயன்படுத்தி, மண்வளம், நீர்வளம், பயிர் வேளைமை, வேளாண்மை முறைகள் உற்பத்திப் பொருட்கள் துணைப் பொருட்கள், சாலைகள், கட்டிடங்கள், பொதுச் சுகாதாரம், நல்வாழ்வு, சத்துணவு, குடும்ப நலக் காப்பு, வேளாண்மைக் சழிவுப் பொருட்கள் வனவளங்கள், கால்நடை சார்ந்த தொழில்கள், துர்யமைப் பாதுகாப்பு, சுற்றுச் சூழல், கழிவுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் காண்பதே அதன் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தைச்

1989 ஏப்ரல் 19]

செயல்படுத்த இடங்களை நன்கு தெரிந்தெடுத்து, இயற்கை வளங்களை சமூக நீதிக் கேற்ப முழு வேலை வாய்ப்புக்கும் பயன்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

2. கிராமப் பகுதி வறுமையை இருமுனைத் தாக்குதல் மூலம் அறவே ஒழிப்பதுதான் நமது கொள்கை. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP) தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் (NREP) ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (RLEGP) போன்ற திட்டங்கள் மூலம் சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு சில பகுதியினரின் வாழ்வில் நிலவும் வறுமையை ஒழிப்பது ஒரு முனையாகும். வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் ஊக்கம் காட்டி அதற்கு ஏற்ற திட்டங்களை வகுத்து, நிறைவேற்றுவது, இரண்டாவது முனையாகும். எனவே, வேளாண்மைப் பணிகளுக்கும் வறுமை ஒழிப்புப் பணிகளுக்கும் முறையான தொடர்பு இருப்பது அவசியம் என்பது கூறாமலே விடங்கும்.

3. வளர்ச்சித் தகைமை, சமுதாய நீதி, தன்னம்பிக்கை, உற்பத்தித் திறன் உயர்வு ஆகியவை ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கொள்கை. கோட்பாடுகளாகத் தொடர்ந்து திகழ்கின்றன. இக்கட்டுக்கோப்பிற்குள், சமூக நீதியை நிலைநாட்ட மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் விரைவுப்படுத்தப்பட வேண்டும். வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குவதிலும் வறுமையை ஒழிப்பதிலும் கூரிய நாட்டம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஏழாவது திட்டமும் உணவு தானிய உற்பத்தியில் சணிசமான முன்னேற்றம், வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றையும், உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துகின்ற கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் வலியுறுத்துகிறது.

இதைத் தவிர, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு ஆகிய பெரிய திட்டங்களுக்கு உதவும் வகையில், பல்வேறு நடவடிக்கைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்நடவடிக்கைகள் வட்டார அளவில் மேற்கொள்ளப்படும். அவை, பல பணிகளுக்கிடையே, தொடர்பை ஏற்படுத்துவதுடன், பல வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருங்கிணைக்கவும் உறுதுணையாய் உள்ளன.

வரும் ஆண்டுகளில், ஊரக வளர்ச்சித் துறை கீழ்க்கண்ட சீரிய நோக்குகள் கொண்டு செயல்படும் :—

(அ) வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து வரும் குடும்பங்களை கண்டறிந்து, வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே அவை வளம் நோக்கிச் செல்லும் வகையில் வங்கிக் கடன், மானியம் அடங்கிய நிதி உதவிகளைச் செய்தல்.

(ஆ) நிலமற்ற வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும், குறைந்த ஊதியம் பெறும் பணியாளர், வேலை வாய்ப்பற்றோர் (ஆண், பெண் இருபாலருக்கும்) பொதுப் பணிகள் மூலம் பயனுள்ள வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்.

[1989 ஏப்ரல் 19]

(இ) ஊரக அடிப்படை வசதியைப் பெருக்குவதன் மூலம் ஊரக ஏழைகளின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கவும் அவர்கள் வருவாயை நிலையாக உயர்த்தவும் சமுதாய உடைமைகளைத் தோற்றுவித்தல்.

(ஈ) மீள்ப் பயன்பாட்டுடன் கூடிய மாற்று வகை எரி பொருளைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான தேசிய திட்டத்தின் பகுதியாக, தனி நபர்கள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் கரியமிலவாயுக் கலன்களை அமைத்தல், புசையில்லா அடுப்புகளும் இத்திட்டத்தைச் சார்ந்ததே.

(உ) நில மேம்பாடு, நிலத்தைச் சமன் செய்தல், சிறு பாசனக் கிணறுகள் அமைத்தல் அல்லது கிணறுகளைச் செப்பனிடுதல், பம்பு செட்டுகள் அமைத்தல் ஆகிய பணிகளுக்கு சிறு, சொற்ப நில விவசாயிகளுக்குக் கடனும் மானியமும் வழங்குதல்.

2. ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கு அரசு மேற்கொண்டுவரும் முயற்சிகளின் விளைவாக, அரசு ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் போன்ற உள்ளாட்சி நிறுவனங்களுக்கும் கணிசமான அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளது. அதன் மூலம் இவ்வமைப்புகள் பொதுப் பணியிலும் சமூக நலத்திலும் திறமையாகச் செயல்படும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ளன. அரசு, வேளாண்மை, பொதுச் சுகாதாரம், சத்துணவு ஆகிய பணிகளை மீண்டும் உள்ளாட்சிகளிடம் ஒப்படைத்து, ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

ஊராட்சி உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய உறுப்பினர்கள், ஒன்றியக் குழுத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் பதவிக் காலம் மூன்றாண்டுகளிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளாக நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சிகளின் தற்போதைய உறுப்பினர்கள், தலைவர்கள், ஒன்றியக் குழுவின் தலைவர்கள் ஆகியோரின், பதவிக் காலம் இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்புப் பெற்று 3-3-1991 வரை நீடிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அரசு விளக்கம் கொடுத்துள்ளது.

3. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (I.R.D.P)

மைய, மாநில அரசுகளின் சரிசமமான நிதியுதவியுடன் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் வறுமை ஒழிப்புத் திட்டமாக மைய அரசால் தொடங்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டின் அனைத்து வட்டாரங்களிலும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

1989 ஏப்ரல் 19]

இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்களாவன—

(1) சுய வேலை வாய்ப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் கிராமப் புறங்களில் நிலவும் வேலையின்மை போதிய வேலை வாய்ப்பின்மை பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது.

(2) கிராமப்புறங்களில் மிகவும் வறுமையில் வாடும் ஏழை மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்துதல்.

இந்த நோக்கங்களை எய்தும் பொருட்டு, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள முறையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மிக ஏழ்மை குடும்பங்களுக்கு வருமானம் தரத்தக்க உடைமைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தில் பயன்பெறத்தக்க தொகுப்பு கிராமங்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றிய குழுக்களிடம் ஒப்படைத்து அண்மையில் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. மேலும் பயன்பெறத் தக்க குடும்பங்களைத் தெரிந்தெடுக்க ஊராட்சி அளவில் ஒரு செயல்முறைக் குழு அமைக்கவும், அதில் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர் (திட்டம்), சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சித் தலைவர் வட்டாட்சியர் திட்டத்தில் பங்குபெறும் வங்கி மேலாளர் ஆகியோருடன், தாழ்த்தப்பட்டோர் மலை ஜாதியினர் சார்பாக ஒருவர், மகளிர் சார்பாக இருவர், கிராமத்தில் வேலை வாய்ப்பற்ற படித்த இளைஞர் ஒருவர், சிறு மற்றும் மிகச் சிறு விவசாயி சார்பாக ஒருவர் ஆகியோரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கவும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. உடைமைகளை உருவாக்க வங்கிகளின் மூலம் கடனும் அரசு உதவித் தொகையும் அளிக்கப்படுபடுகின்றன. உதவித் தொகையில் 50 சத வீதத்தை மாநில அரசும், 50 சத வீதத்தை மைய அரசும் வழங்குகின்றன. அரசு உதவித் தொகை, பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக கீழ்க்கண்ட முறையில் வழங்கப்படுகிறது :—

சிறு விவசாயிகள்

..25 சதவீதம்.

சொற்ப நில விவசாயிகள், நிலமற்ற விவசாய கூலிகள்.

33 சதவீதம்

வறட்சிக்கு இலக்காகும் பகுதி மேம்பாடு திட்ட (DPAP) வட்டாரங்களில் ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிக பட்சமாக ரூ. 4,000 வீதம், இதர வட்டாரங்களில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 3,000 வீதம்.

[1989 ஏப்ரல் 19]

மலை ஜாதியினர் . . . 50 சதவீதம் அனைத்து கிராமப் பகுதிகளிலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 5,000-க்கு மேற்படாமல்.

6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 3,500-க்கும் குறைவாக ஆண்டு வருமானம் உள்ள குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குள் இருப்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இவ் வரம்பு ரூ. 6,400 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ரூ. 4,800 வருமானம் ஒரு வரம்பாக நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 3,500 வரை ஆண்டு வருமானம் உடைய குடும்பங்கள் முதலில் உதவி பெறுவர், ரூ. 3,500-க்கும் குறைவாக வருமானம் உடைய அனைத்து குடும்பத்தினருக்கும் உதவி அளிக்கப்பட்ட பின்னரே ரூ. 3,500 முதல் ரூ. 4,800 வரை ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படும்.

ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஒரு வட்டாரத் துக்கு ஆண்டுக்கு 600 குடும்பங்கள் வீதம் மொத்தம் 13.96 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு அரசு உதவித் தொகையாக ரூ. 14,661 இலட்சம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னர், 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வங்கிக் கடன், அரசு உதவித் தொகை பெற்று, நியாயமான காரணங்களால் வறுமைக் கோட்டைத் தாண்டி வர முடியாதவர்களுக்கு மறு உதவி செய்து முந்தைய திட்டத் தின் பயன்களை ஒன்று சேர்த்து அளிப்பதும், அதன் பின் இயன்ற அளவு புதிய குடும்பங்களுக்கு உதவிகள் வழங்குவதுமே, ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1988-89 வரையுள்ள முதல் நான்கு ஆண்டுகளில் கருதியுள்ள நோக்கங்கள் ஆகும்.

ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டான 1989-90 ஆம் ஆண்டில் மைய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் அளவுக்கே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் உள்ள புதிய குடும்பங்கள் பயன்பெறும். மைய அரசிலிருந்து அறிவிக்கப்பட்ட நிர்ணயத் தின்படி 1989-90 ஆம் ஆண்டில் 1,92,337 புதிய குடும்பங்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் உதவி அளிக்கப்படவேண்டும். இதற்காக ரூ. 4,940.564 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொகையை மைய, மாநில அரசுக்கள் சமமாக ஏற்க வேண்டும். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் இருப்பவர்கள் அளவை 48 சதவீதத் திலிருந்து 23 சதவீதமாக குறைக்க வேண்டுமென்பதே ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியான நோக்கம் ஆகும்.

1989 ஏப்ரல் 19]

1985-86 முதல் இலக்கு, சாதனை விவரங்கள் :

ஆண்டு.	குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை.		பொருள் அளவு.	
	இலக்கு.	சாதனை.	இலக்கு.	சாதனை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
(ரூபாய் இலட்சத்தில்.).				
<u>1985-86—</u>				
புதிய	78,239	82,030		
குடும்பங்கள்.				
முன்னர்	1,18,000	1,27,666	3,024.166	2,985.891
பயன்				
பெற்ற				
குடும்பங்கள்.				
மொத்தம்..	1,96,239	2,09,696		
<u>1986-87—</u>				
புதிய	96,000	1,04,334		
குடும்பங்கள்.				
முன்னர்	1,51,000	1,54,489	4,195.120	4,322.201
பயன்				
பெற்ற				
குடும்பங்கள்.				
மொத்தம்..	2,47,000	2,58,823		
<u>1987-88—</u>				
புதிய	69,380	76,619		
குடும்பங்கள்.				
முன்னர்	2,00,000	1,99,796	4,234.50	4,742.661
பயன்				
பெற்ற				
குடும்பங்கள்.				
மொத்தம்..	2,69,380	2,76,415		

[1989 ஏப்ரல் 19]

(1) (2) (3) (4) (5)

1988-89—

புதிய குடும்பங்கள்.	1,42,680	1,69,883		
முன்னர் பயன் பெற்ற குடும்பங்கள்.	82,248	87,320	4,697.516	5,154.813
மொத்தம்..	2,24,928	2,57,203		

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP) அடிப்படையில் தனிப்பட்ட பயன்ட்டாளர்களுக்கு உதவி செய்யும் திட்டமான போதிலும் இத்திட்டத்தில் 10 சதவீதம் அரசு உதவித் தொகையை, திட்டத்தைச் சிறப்பாக செயல்படுத்துவதற்கு உறுதுணையான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு பயன்படுத்த வழிவகை உள்ளது. இத்திட்டம் மாவட்ட ஊரக வளர்ச்சி அமைப்பின் மூலம் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களால் செயல்படுத்தப்படுகிறது. மாவட்டம் மற்றும் மாநில அளவுகளில் இப்பணி கண்காணிக்கப்படுகிறது.

சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் கிராம இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல். (TRYSEM).

சுய வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித் திட்டம் (TRYSEM) ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் (IRDP) ஒரு பகுதியாகும். வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழுள்ள குடும்பங்களைச் சார்ந்த கிராமப் பகுதி இளைஞர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சி அளித்து, இதன் மூலம் சொந்தமாக வேளாண்மை, சார் துறைகளிலும் தொழில் வணிகத் துறைகளிலும் சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தப் பயிற்சியளிப்பதே இத்திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும்.

பயிற்சி பெறும் இளைஞர்கள் 18 முதல் 35 வயதுக்குட்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். 3 மாதம் முதல் ஒரு ஆண்டு வரை பலவிதமான தொழில்கள் செய்ய பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இப்பயிற்சி ஊரக விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்கள் அரசின் தொழில் பயிற்சி கூடங்கள் மற்றும் தனியார் பயிற்சி நிலையங்கள், மூலம் நடத்தப்படுகிறது. பயிற்சிக்குத் தகுந்த இளைஞர்களும், பெண்களும் வட்டார அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்.

பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் ரூ. 250 வரை பயிற்சி நிலையத்தில் தரப்படும். தங்கும் வசதி உணவு வசதிக்குத் தகுந்தபடி உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

1989 ஏப்ரல் 19]

மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 40-ம் பயிற்சி காலம் முழுவதற்கும் ரூ. 350-க்கு மேற்பட்டாமலும் பயிற்சியாளர்களுக்கு மூலப் பொருட்களாக வழங்கப்படுகின்றன. பயிற்சி முடித்த பின் ரூ. 500 பெறுமான தொழில் கருவிகள் ஒவ்வொரு பயிற்சியாளருக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. பயிற்சியாளர் பயிற்சிக்காக பயன்படுத்தும் பயிற்சி நடத்தும் பள்ளிக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு பயிற்சியாளருக்கு ரூ. 75 வீதமும் ஆகிரியருக்கு ரூ. 50 வீதமும் வழங்கப்படுகிறது.

1987-88 ஆம் ஆண்டின் 12,315 நபர்களுக்கு இத்திட்டத்தின் கீழ் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதில் 3,335 நபர்கள் சொந்மாகவும், 2,985 நபர்கள் ஊதியம் பெறும் வகையிலும் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான 13,230 என்ற இலக்கில் 28-2-1989 வரை, 13,321 பேருக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு உள்ளது.

1989-80 ஆம் ஆண்டில் 13,230 ஊரக இளைஞர்களுக்குச் சுய வேலை வாய்ப்பிற்கான பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கிராமப் பகுதி மகளிர் குழந்தைகள் நல மேம்பாட்டுத் திட்டம் (DWCRA).

இத்திட்டத்தின் கீழ், கிராமப் பகுதி மகளிருக்குத் தொழில் பயிற்சியும், வருவாய் தரத்தக்க கைத் தொழில்கள் செய்ய வசதியும் அளிக்கப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில், கிராமப் பகுதி களில் கிட்டும் வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் எளிதில் பெறுவதற்காக ஒரு குழுவாக செயல்படுமாறு அறிவுறுத்தப்படுகிறது. மகளிரிடம் போதிய நிதி உதவி இருந்தால் குடும்பத்தின் வாழ்க்கைத்தரமும் நன்றாக இருக்கும். இதற்கு முக்கியமான காரணம், மகளிர் ஈட்டும் பணத்தை அவர்கள் குடும்பத்தின் உணவு, உடை, குழந்தைகளின் மருத்துவச் செலவுக்கு பயன்படுத்துவதேயாகும். இந்திய நாட்டின் பல இடங்களிலும், தமிழ்நாட்டிலும் நடத்திய ஆய்வுகள் இந்த உண்மையை உணர்த்தியுள்ளன.

இத்திட்டத்தின் கீழ் பெண்களை குழுக்களாக அமைத்து, அவர்களுக்கு வங்கிக் கடனும், மானியமும் அளிக்கப்படுகின்றன. ஒரு குழுவில் 15 பெண்கள் முதல் 20 பெண்கள் வரை இருக்கலாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஓர் ஆண்டிற்கு சராசரியாக 100 குழுக்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மாவட்டத்தில் அதிக பட்சம் 600 குழுக்கள் வரை அமைக்கப்படலாம். இக்குழுக்களின் உறுப்பினர்களுக்கு உள்ளூரிலேயே உரிய பயிற்சியாளர்கள் மூலம் பயிற்சியளிக்கப்படும்.

1983-84 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் பெரியார், தர்மபுரி மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும், 1988-89 ஆம் ஆண்டில் புதுக்கோட்டை, ஸ்டால்டு மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது.

[1989 ஏப்ரல் 19]

இத்திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்தப்படும் சில வருவாய் தரத் தக்க நடவடிக்கைகள் சிலவற்றின் விவரம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளன. இது எடுத்துக்காட்டான பட்டியல், முழுமை யானதல்ல.

1. பால்பண்ணை.
2. ஆடு வளர்ப்பு—கம்பளி நெசவு.
3. கயிறு திரித்தல்.
4. தேனீ வளர்த்தல்.
5. பாய் முடைதல்.
6. பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல்.
7. செங்கல் செய்தல்.
8. காலணிகள் செய்தல்.
9. ஆயத்த ஆடைகள் தயாரித்தல்.
10. அகர்பத்தி செய்தல்.
11. பைகள் செய்தல்.
12. மூங்கில் கூடைகள்.
13. பாசிமணி மாலைகள்.
14. பொம்மைகள்.
15. கையுறைகள் செய்தல்.
16. மெழுகுவர்த்தி/மெழுகு பொம்மைகள்.
17. கற்களால் நகைகள் செய்தல்.
18. கற்கள் பட்டை தீட்டுதல்.
19. பேப்பர் பைகள்—பாலிதீன் பைகள் செய்தல்.
20. கைத்தறி நெசவு.
21. புதுமுறையில் பாய் முடைதல்.

1989 ஏப்ரல்-19]

22. கோழி வளர்ப்பு.

23. மீன் வளர்ப்பு.

24. தென்னங்கீற்று பின்னுதல்.

1983—84 முதல் 1988—89 வரை கீழ்க்கண்டவாறு குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகின்றன :—

அமைக்கப்பட்ட குழுக்களின் எண்ணிக்கை.

ஆண்டு.	பெரியார்.	தர்மபுரி.	திருச்சிராப்பள்ளி.	தேன்னாற்காடு.	வடாற்காடு.	புதுக்கோட்டை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1983-84	20	20	..	..	..	..	40
1984-85	100	100	..	..	..	..	200
1985-86	100	100	..	..	..	..	200
1986-87	165	155	100	..	..	..	420
1987-88	178	80	150	100	..	..	508
1988-89	37	85	100	163	90	100	575
மொத்தம்..	600	540	350	263	90	100	1,943

1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு இத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள தொகை (மாநில அரசின் பங்கு) ரூ. 20.40 இலட்சமாகும். 1989-90 ஆம் ஆண்டில் சேலம் மாவட்டத்துக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கவும் 100 மகளிர் குழுக்களைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1989 ஏப்ரல் 19]

5. தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் (NREP) :

தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல், மத்திய அரசுத் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஆகும் செலவை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

திட்டத்தின் நோக்கங்கள் :

(அ) கிராமப் பகுதிகளில் வேலை வாய்ப்பின்றி இருக்கும் ஏழை, எளிய ஆடவர், பெண்டிர் அனைவருக்கும் கூடுதல் ஊதியம் கிடைக்கும் வகையில் வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தல்.

(ஆ) இதன் மூலம் கிராமங்களில் ஏழை மக்களின் அடிப்படை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காகச் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் கொத்துக்களை உருவாக்குவதுடன், கிராமப் பொருளாதாரத்தை விரைந்து மேம்படுத்தி, கிராமப் பகுதியில் வருவாயைச் சீராக உயர்த்துதல்.

(இ) கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துதல்.

(2) நிதியுதவி சாதனை விவரம் :

இத்திட்டத்தின் கீழ் 31-3-1989 இல் முடிவடையும் காலத்திற்கு நிதி ஒதுக்கீடு, உருவான மனித உழைப்பு நாட்கள் பயன் விவரம் :—

ஆண்டு.

நிதி ஒதுக்கீடு
இருப்பு
(உணவு
தானிய
மதிப்புடன்).

செலவு.

உருவான மனித
உழைப்பு நாட்கள்
உற்பத்திப் பயன்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்)

இலக்கு.

சாதனை.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

1988-89...

8,841.22

8,814.676

314.33

442.41

[1989 ஏப்ரல் 19]

(3) இத்திட்டத்தின் கீழ் பணியாற்றும் நபர்களுக்கு, உணவு தானியங்களைக் கூலியின் ஒரு பகுதியாக மலிவு விலையில் வழங்கும் பொருட்டு, 1988-89 நிதியாண்டில் மைய அரசு ரூ. 661.98 இலட்சம் மதிப்புள்ள 36,660 மெட்ரிக் டன் உணவு தானியங்களை இலவசமாக அளித்துள்ளது.

(4) குறைந்தபட்சக் கூலி :

இத்திட்டத்தின் கீழ் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு (ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும்) ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்கு ரூ. 10 வீதம் கூலி வழங்கப்படுகிறது. இக்கூலியில் உணவு தானியமாக (அரிசி, கோதுமை) நாளொன்றுக்கு $1\frac{1}{2}$ கிலோ வீதமும் எஞ்சியது ரொக்கமாகவும் அளிக்கப்படுகிறது.

(5) ஜீவன் தாரா பாசனக் கிணறுகள் திட்டம் :

1988-89 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'ஜீவன் தாரா' பாசனக் கிணறுகள் அமைக்கும் திட்டம் புதிதாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் வருமைக் கோட்டிற்குக்கீழ் உள்ள ஆதி திராவிடர்-பழங்குடியினர், விடுவிக்கப்பட்டக் கொத்தடிமை இனத்தாரைச் சேர்ந்த சிறு சொற்ப நில விவசாயிகட்கு, இலவசமாகப் பாசனக் கிணறுகள் தோண்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. 1988-89 ஆம் ஆண்டில் 3,377 கிணறுகளை ரூ. 791.66 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் தோண்டி கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டு, 31-3-1989 முடிய 2,731 கிணறுகள் தோண்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய கிணறுகள் விரைவில் தோண்டி முடிக்கப்படும்.

(6) கரும்பலகைத் திட்டம் :

இத்திட்டத்தின் கீழ் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் 361 பள்ளிக்கட்டடங்கள் கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் முடிய 266 பள்ளிக்கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய கட்டடங்கள் விரைவில் கட்டி முடிக்கப்படும்.

[1989 ஏப்ரல் 19]

(7) 1988-89 ஆம் ஆண்டில் பணிகள் (நிலுவைப் பணிகள் உட்பட) பற்றிய இலக்கு, சாதனை (31-3-1989 முடிய) விவரம் அடியிற்கண்ட பட்டியலில் உள்ளது.

தொடர் எண்ணும், திட்டமும்.	இலக்கு (எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட பணிகள்).	சாதனை (முடிக்கப் பட்ட பணிகள்).
(1)	(2)	(3)
1. ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினருக்குத் தொகுப்பு கட்டுதல்.	41,520	41,480
2. கழிப்பறைகள் கட்டுதல்.	448	448
3. ஜீவன்தாரா பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுதல்.	3,377	2,731
4. பள்ளிக்கட்டடங்கள் கட்டுதல் (கரும்பலகைத் திட்டம் அடங்கியது).	711	616
5. சாலைகள் மேம்படுத்துதல், சிறு பாலங்கள் கட்டுதல்.	1,905	1,905
6. குடிநீர் ஆதாரங்கள் கிணறுகள் ஆமைத்தல், மேம்பாடு செய்தல்.	300	300
7. சிறு பாசனக் கால்வாய்கள் சீர் அமைப்பு.	64	64
8. வடிகால் சீரமைப்பு செய்தல்.	496	496
9. குளங்களையும் குட்டைகளையும் சீரமைத்தல்.	231	231
10. சமுதாயக் கூடங்கள் கட்டுதல்.	1,239	1,236
11. இதரப் பணிகள் (ஊரகப் பேரு சாட்சிப் பகுதிப் பணிகள் உட்பட).	5,013	4,997
மொத்தம்	55,304	54,504

1989 ஏப்ரல் 19]

6. ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித்திட்டம் (RLEGP)

ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் மைய அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் 1983-84 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் வருமாறு :—

(அ) ஊரகப் பகுதிகளில் வாழும் நிலமற்ற தொழிலாளர்களது குடும்பங்களில், ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒருவருக்காவது ஓர் ஆண்டில் 100 நாட்கள் வரை வேலை வாய்ப்பிற்கு உறுதி அளிக்கும் வகையில் ஊரக நிலமற்றோருக்காக வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குதல்.

(ஆ) ஊரகப் பகுதிகளில் உள்ள ஏழ்மையில் உள்ளவர்களுக்கு, உற்பத்திப் பயன் உள்ள நிலையான உடைமை உருவாக்குதல், ஊரகப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி, வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் வகையில் ஊரகப் பொருளாதார சமுதாயத்தின் அடித்தள அமைப்பை வலுப்படுத்துதல்.

(இ) ஊரகப் பகுதிகளில் வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பொதுவாக உயர்த்துதல்.

20 அம்சத் திட்டத்திற்குட்பட்ட பணிகள், மற்றும் குறைந்த பட்சத் தேவைகள் திட்டம் (Minimum Needs Programme) ஆகியவற்றில் இடம்பெறும் பணிகள் இத்திட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். இத்திட்டம் நமது மாநிலத்தில் கீழ்க்கண்ட துறைத் தலைவர்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது :—

வரிசை எண்ணும்
திட்டமும்.

செயல்படுத்தும் துறைத்
தலைவர்.

(1)

(2)

1. ஊரக இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல் (குறைந்தபட்சத் தேவைகள் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக).

தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித் துறை).

2. சிறு பாசன ஆதாரங்களை மேம்படுத்துதல்.

தலைமைப் பொறியாளர் (பொதுப் பணித்துறை-சிறு பாசனம்.)

3. மற்றும் 4. தரிசு நிலங்களைச் சீராக்குதல், பாசன வசதியைப் பெருக்கக் கசிவு நீர்க்குட்டைகள் ஏற்படுத்துதல்.

தலைமைப் பொறியாளர் (விவசாயப் பொறியியல் துறை).

[1989 ஏப்ரல் 19]

வரிசை எண்ணும்
திட்டமும்.

(1)

செயல்படுத்தும் துறைத்
தலைவர்.

(2)

5. சமூகக் காடு வளர்ப்பு

.. ஆணையர் (ஊரக வளர்ச்சித் துறை.)

6. இந்திரா நினைவு குடியிருப்புகள்
(ஆதி திராவிடர் விடுவிக்கப்
பட்ட கொத்தடிமைகள், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு இலவசக் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுத்தல்).

ஷே

7. ஊரகக் கழிப்பறை கட்டிக்
கொடுத்தல்.

ஷே

8. ஊரக மகளிர் குழந்தைகள் நலன்
பேணுவதற்கான பல்நோக்குச்
சமூகக் கூடம் கட்டிக் கொடுத்தல்

ஷே

9. ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர்
ஆகியோருக்கு "ஜீவன்
தாரா" திட்டத்தின் மூலம்
பாசனக் கிணறுகளை இலவச
மாக அமைத்துத் தருதல்.

ஷே

இத்திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு, செலவு, மனித உழைப்பு நாட்கள், இலக்கு, சாதனை பற்றிய விவரங்கள் 1984-85 முதல் 1988-89 முடிய உள்ள கால அளவுக்கு இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வரிசை எண்ணும்
விபரமும்.

1984-85. 1985-86. 1986-87.

(1)

(2)

(3)

(4)

1. நிதி ஒதுக்கீடு (ரூ.
இலட்சத்தில் தானிய
விலை உட்பட).

53,40.00

51,67.76

52,88.53

2. மொத்தச் செலவு
(ரூ. இலட்சத்தில்).

57,24.32

43,54.335

56,13.987

3. மனித உழைப்பு நாட்
கள் (இலட்சத்தில்).

(அ) இலக்கு ..

2,98.16

2,62.90

2,42.00

(ஆ) சாதனை ..

3,14.43

2,88.48

3,26.00

1989 ஏப்ரல் 19]

வரிசை எண்ணும் விபரமும்.

1987-88.

1988-89.

(5)

(6)

1. நிதி ஒதுக்கீடு (ரு. இலட்சத்தில் தானிய விலை உட்பட).	54,24.80	6,361.14
---	----------	----------

2. மொத்தச் செலவு (ரு. இலட்சத்தில்).	53,91.735	6,081.40
-------------------------------------	-----------	----------

3. மனித உழைப்பு நாட்கள் (இலட்சத்தில்).		
(அ) இலக்கு	2,55.66	2,45.76
(ஆ) சாதனை	2,84.659	330.74

7. 1989-90-ல் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தையும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தையும் ஒருங்கிணைத்தல்.

1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கான (மைய அரசின்) வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தையும், ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே திட்டமாகச் செயல்படுத்தப் போவதாக மைய அரசு அறிவித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான செலவை மைய அரசும், மாநில அரசும் 75 : 25 என்ற விகிதத்தில் ஏற்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மைய அரசின் பங்காக சுமார் ரூ. 80 கோடியும், மாநில அரசின் பங்காக ரூ. 26 கோடியும் கிடைக்கவுள்ளது. இந்த ரூ. 106 கோடிக்கான திட்டங்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு செயல்படுத்தப்படும்.

2. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் அறிவிப்பு மைய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1989 ஏப்ரல் 19]

ஜவகர்லால் நேரு வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் :

இந்த ஆண்டு மைய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஜவகர்லால் நேரு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நாடு முழுவதிலும் 120 மாவட்டங்களில் மட்டும் சுமார் 500 கோடி ரூபாயில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தமிழ்நாட்டிற்கு இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 33.31 கோடி மானியமாகப் பெறப்படும். வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள் அதிகமாக உள்ள 7 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். இதனால், மேற்படி 7 மாவட்டங்களிலும் சுமார் 6,000 ஊராட்சிகளில் கூடுதல் வேலை வாய்ப்பு வசதி கிட்டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொத்த ஊராட்சிகளின் எண்ணிக்கை 12,616. எனவே, இத்திட்டத்தின் மூலம் 50 சத வீத ஊராட்சிகள் பயனடையும். ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் தேவர் திருமகள், திண்டுக்கல் காயிதேமில்லத், சேலம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் மேற்படி திட்டம் செயல்பட வாய்ப்பு உள்ளது. ஆயினும், இத்திட்டத்தை அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்துவது பற்றி மைய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் அறிவிப்பு மைய அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

9. தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்—ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் சமூகக் காடுகள் வளர்க்கும் திட்டம்.

வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்—ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் ஆகியவற்றைப் போலவே, சமூகக் காடுகள் வளர்க்கும் திட்டமும் ஓர் இன்றியமையாத ஒருங்கிணைந்த திட்டமாகும். 5-1-1985-ல் அகில இந்திய வானொலியில், பாரதப் பிரதமர் நாட்டுக்கு விடுத்த செய்தியில் நாட்டில் வனங்கள் வேகமாக அழியும் நிலை நிலவுவதையும் அதன் விளைவாக நம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள மிகப் பெரிய சுற்றுப்புறச் சூழல், சமூக பொருளாதார நெருக்கடியையும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளார். அப்போது அவர் உடனடியாக ஆண்டுக்கு 50 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில், விறகு மரக்கன்றுகள், தீவனச் செடிகள் ஆகியவற்றை நடவேண்டியது அவசியமெனக் கூறினார். காடுவளர்க்கும் இப்பெருந்திட்டத்தை மக்கள் இயக்கமாகவே செயல்படுத்தவேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

அண்மைக் காலம் வரை, காடுகள் வளர்த்தல் என்பது தொழில் ரீதியிலோ தொழில் நுட்ப ரீதியிலோ கிராம வளர்ச்சிப்

1989 ஏப்ரல் 19]

பணியாகக் கருதப்பட்டதில்லை. அதற்குக் காரணமும் விளங்கவில்லை. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் நவீன காடு வளர்க்கும் திட்டம் இந்தியாவில் உருவெடுத்தபோது, வன ஆதாரப் பாதுகாப்பு நிலையான பயனீட்டுப் பாதுகாப்பும் வேளாண்மை நிலங்கள் உள்ள பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வேளாண்மையையும் விவசாயிகளையும் வளைப் பகுதியிலிருந்து மிகத் தொலைவில் வைத்திருப்பதே இப்பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் நோக்கமாய் இருந்தது. 1970-க்கும் 1980-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட இரு நிகழ்ச்சிகள். காடுவளர்த்தலை உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் ஒரு வளர்ச்சிப் பணியாக உணரச் செய்தன.

அவற்றில் ஒன்று, காடுகளை அழித்தல் போன்றவற்றால் ஏற்பட்ட மண் அரிப்பு வெள்ளம் காரணமான இழப்பு, இது பலர் கவனத்தையும் ஈர்த்தது. அத்துடன் மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தால், பலரும் மரங்களை விறகுக்காகவும் தீவனத் திற்காகவும் வெட்டும் நிலை ஏற்பட்டு, காடுகள் அழியும் நிலை காணப்பட்டது.

இரண்டாவது எண்ணெய் உற்பத்தி நாடுகளின் போக்கு அதிர்ச்சி தரும் வகையில் இருந்தமையால், மாற்று எரிபொருள் கண்டுபிடிப்பதில் மக்கள் ஈடுபட வேண்டிய நிலை. இதனால் விறகு மரங்கள் வளர்ப்பை மக்கள் மேற்கொள்ளத் தலைப்பட்டனர். சூரிய எரிச்சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் ஆராய்ச்சி மேம்பாட்டு முயற்சிகள் இதற்குத் தேவையில்லை. என்பதோடு, அணுசக்தி பயன்பாட்டு எதிர்விளைவு அபாயமும் இல்லை என்பதுதான் இதற்குக் காரணம்.

இப்பின்னணியில்தான் ஊரக வளர்ச்சியின் ஒரு அங்கமாக காடு வளர்ப்புப் பணி இடம் பெறவேண்டும் என்ற தெளிவு ஏற்பட்டது. காடுவளர்ப்புப் பணி பாதுகாக்கப்பட்ட காட்டு நிலங்களில் மட்டும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த காலத்தில், அங்கு மனிதர்களால் இழப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் காடு வளர்ப்புத் திட்டம் சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டமாக உருவெடுத்தபோது பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளுக்கு வெளியே வாழும் மக்களை அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

பெருவாரியான மக்கள், வனத்துறை அதிகாரிகளின் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் அதிகார முறையில் எதையும், செயற்படுத்த இயலவில்லை. சமூக பொருளாதார சூழலுக்கு ஏற்ற முறையில்தான் காடு வளர்க்கும் திட்டம் செயல்பட முடியுமே அன்றி வேறு முறையில் அல்ல என்பது தெளிவாக உணரப்பட்டது.

கிராம மக்கள் உணவு தானியங்களை விளைவித்தல், விளை நிலங்களைப் பயன்படுத்துதல் குழாய்க் கிணறு அமைத்தல்,

[1989 ஏப்ரல் 19]

கழிவுக் பொருட்களை எரிபொருளாகப் பயன்படுத்துதல் ஆகிய வற்றை எந்த முறையில் செய்கிறார்களோ. அதே முறையில் அதே மனநிலையில் மரங்களை நடுகின்றனர். அல்லது அவற்றை அழிக்கின்றனர். அவர்கள் வனத்துறைப் பணிகளையும், ஊரக வளர்ச்சிப் பணிகளையும் இரு வேறு பணிகளாகக் கருதுவதில்லை. எனவே, கிராமப் பகுதிகளில் காடு வளர்க்கும் பணி வளர்ச்சிப் பணியின் ஒரு அங்கமாக வேண்டுமாயின், அது இம் முயற்சியில் ஒருங்கிணைய வேண்டும். எனவேதான், வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இயங்கும் ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் ஒரு பகுதியாக, சமூகக் காடுகள் திட்டம் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக செயற்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு வனத்துறை, 1961 ஆம் ஆண்டு முதல், தரிசு நிலங்களில் மரம் வளர்க்கும் திட்டத்தை, 'பண்ணைக் காடுகள்' திட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்தியது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1979 வரை சுமார் 1.5 லட்சம் ஹெக்டேர் தரிசு நிலத்தில் காடு வளர்க்கப்பட்டது. இது, வனத்துறையில் ஏற்கனவேயுள்ள ஊழியர்கள் மூலம், எந்தவிதக் கூடுதல் ஊழியர்களுமின்றியே நடைபெற்றது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் சுவீடன் உலக நாடுகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SIDA) அளித்த நிதி உதவியுடன் மத்திய அரசுத் திட்டமான விறகு மரம் வளர்க்கும் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட உதவியுடனும், ரூபாய் 10 கோடி செலவில் ஒரு மாபெரும் சமூகக் காடுகள் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதற்கென தனியாக, ஒரு கூடுதல் தலைமை வனப்பாதுகாப்பாளர் தலைமையிலான சமூகக் காடுகள் பிரிவு தொடங்கப்பட்டது. ஆண்டுக்கு 26,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் காடுகள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டது. இத்திட்டம் 7-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் மேலும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள கிராம மக்களின் எரிப்பொருள், தீவனத் தேவைகளைப் பொறுத்தவரை, இம்முயற்சி, மிகச் சிறிய அளவிற்கே பயன் கொடுத்துள்ளது எனலாம். கி.பி. 2000-ம் ஆண்டில் நாட்டில் கீழ்க்கண்ட அளவிற்கு பற்றாக்குறை நிலவும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது :—

விறகு (எரிபொருள்)	..	..	80 சத விகிதம்.
வைக்கோல்	..	..	55 சத விகிதம்.
பசும்புல் தீவனம்	..	..	81 சதவிகிதம்.

இந்நிலை நீடிக்குமானால், கி.பி. 2000 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு இப்போதிருக்கும் நிலையைவிட அதிகமான மக்கள் பெருக்

1989 ஏப்ரல் 19]

கம், தூய்மைக்கேடு, உறுதியற்ற சுற்றுச்சூழல் ஆகியவற்றிற்கு உள்ளாகி, பெரிய இழப்பினை சந்திக்க வேண்டியநிலை உருவாகும். மக்கள் தொகை பெருக்கம் இயற்கை ஆதாரங்கள், சுற்றுச் சூழல் ஆகிய பெரும் பிரச்சினைகள் இப்போதே வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன. பெருத்த மாற்றம் ஏற்பட்ட போதிலும் தமிழ்நாடு மக்கள் பல துறைகளில் இன்றைய நிலையை விட மோசமாகவே காட்சியளிப்பர். பல நூற்றுக்கணக்கான நம்பிக்கையிழந்த ஏழை மக்களுக்கு உணவும் இதர இன்றியமையாத தேவைகளும் கிடைத்ததற்கரியனவாய் இருக்கும்.

தற்போதுள்ள போக்கினை மாற்ற அரசும் மக்களும் முனைந்து செயல்பட்டாலொழிய, அறிவியலில் ஏற்படும் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் தவிர மக்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வித மாற்றமும் இருக்காது.

1980-81-ல் தொடங்கிய ஐந்தாண்டுகளில் ஊரக வளர்ச்சித் துறையில், ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ், காடு வளர்க்கும் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. ரூபாய் 1,586.66 இலட்சம் ஒதுக்கீட்டில், ரூபாய் 1063.61 இலட்சம் இதற்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது. அதன் மூலம் 1,33,528.26 ஹெக்டேர் நிலத்தில் காடுகள் வளர்க்கப்பட்டன. இத்திட்டம் ஒரு சில சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டது. அவையும் முறையாக, அறிவியல் அடிப்படையில் செயல்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்ல இயலாது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டத்தில், காடு வளர்க்கும் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை.

ஏழாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டாகிய 1985-86-ல் காடு வளர்க்கும் திட்டத்திற்கு ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் ஆகிய இரு திட்டங்களிலும் பெருமளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. கடந்த இரு ஆண்டுகளில், இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் வழங்கப்படும் நிதி ஒதுக்கீட்டில் 25 சதவீதம், சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்குக் குறிப்பிட்ட ஒதுக்கீடாக வழங்கப்படுகிறது. இவ்விரு திட்டங்களிலும் 1988-89 ஆம் ஆண்டில் மொத்த ஒதுக்கீட்டுத் தொகை ரூ. 1755 லட்சத்தில் 31—3—89 முடிய ரூ. 1795.842 லட்சம் நிதி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 443,654 லட்சம் செடிகள் 20,742 ஹெக்டேர் நிலத்தில் நடப்பட்டுள்ளன. மரப்பட்டா 30,638 வறுமை கோட்டிற்கு கீழேயுள்ள குடும்பங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. சமூகக் காடுகள் வளர்க்கும் திட்டத்திற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட இலக்கு எய்திய சாதனை ஆகிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

[1989 ஏப்ரல் 19]

சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டம்—1988-99.

(31—3—1989 முடிய சாதனை).

தே. ஊ. ஊ.நி.வே. மொத்தம்
வே.தி. உ.தி.

(1)

(2)

(3)

(4)

1. நிதி பற்றியது :

(ரூ. இலட்சத்தில்).

1 ஒதுக்கீடு	..	1,209.500	545.500	1.755.000
2 செலவு	..	1,196.547	599.295	1,795.842
3 சதவீதம்	..	99	109	102

2. திட்டம் பற்றியது :1. மனித உழைப்பு நாட்கள்
(லட்சத்தில்)—

1. இலக்கு	..	84.665	38.143	120.809
2. சாதனை	..	87.562	47.984	135.546

2. நாற்றங்கால் நிறுவுதல்—

1. இலக்கு	..	1,561	756	2,317
2. சாதனை	..	1,349	844	2,193

3. கன்று வளர்த்தல் (இலட்சத்தில்)—

1. இலக்கு	..	396.081	168.933	565.014
2. சாதனை	..	349.250	181.612	530.862

4. கன்றுகள் நடுதல்
(லட்சத்தில்)—

1. இலக்கு	..	392.493	193.383	585.876
2. சாதனை	..	281.288	162.366	443.654

5. பரப்பளவு (ஹெக்டேரில்)—

1. இலக்கு	..	16,823	8,702	25,525
2. சாதனை	..	12,917	7,825	20,742

1989 ஏப்ரல் 19]

சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டம் 1988-89—தொடர்ச்சி.

6. பயன்பெற்ற வீடு குழ்
பண்ணைக் குடும்பங்
கள்—

1. இலக்கு	..	50,337	17,138	67,475
2. சாதனை	..	68,499	26,240	94,739

7. மரப்பட்டா வழங்கல்—

1. இலக்கு	..	23,000	21,000	44,000
2. சாதனை	..	15,894	14,244	30,038

ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம், ஆகியவற்றில் சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தைச் சேர்த்துச் செயல்படுத்தும்போது, நாம் கிராமப் பகுதிகளில் அவசரமான மறுக்க முடியாத தேவைகளைப் புறக்கணிக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாப்பதிலும், நிலை நாட்டுவதிலும் உரிய கவனம் செலுத்தாமலும் இல்லை. இம்மாதிலத்தில், சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தை ஒரு மக்கள் இயக்கமாகச் செயல்படுத்த, பல முனை நோக்கு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. உரிய நிறுவன நிர்வாக தொழில்நுட்ப உதவியுடன் சமுதாய வட்டாரங்களின் பன்முகப் படுத்தப்பட்ட நாற்றங்கால்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினருக்கான தொகுப்பு வீடுகளில், நாற்றங்கால்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. நிலமற்ற ஏழைப் பெண்களுக்கு '2சி' மரப்பட்டா வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டங்கள், சமூகக் காடுகள் வளர்ப்புத் திட்டத்தின் பயனை ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பெற வழி செய்துள்ளன. இதன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் ஒதுக்குப்பிற கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் வருவாய் பெருக்கமும் கிட்டியுள்ளன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

1987-88 மற்றும் 1988-89 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் முறையே 42,092 மற்றும் 30,038 மரப்பட்டாக்கள் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

10. சிறு/சொற்ப நில விவசாயிகள் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி வழங்கும் பெருந்திட்டம்.

சிறு/சொற்ப நில விவசாயிகள் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, உதவி வழங்கும் இப் பெருந்திட்டம் தமிழ்நாட்டில் 1983-84ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தில், சிறுபாசன வசதிகளைப் பெருக்கவும், நிலங்களைச் சீர்படுத்தவும், சமப்படுத்தவும் வங்கிகள் மூலம் கடனும், அரசு

[1989 ஏப்ரல் 19]

மானியமும் வழங்கி, விவசாயிகளுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகிறது. 1988-89 ஆம் ஆண்டில், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ரூ. 2.31 இலட்சம் இத்திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி, பெருந்திட்டத்தின் மூன்று இனங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது :—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. சிறு பாசனத் திட்டம்	1.62
2. தானிய விதைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், ஆகிய வற்றை இலவசமாக வழங்குதல்.	0.23
3. நிலமேம்பாடு, பணியாளர் செலவினம் (பணியாளர் செலவினம் வட்டாரத்துக்கு ரூ. 4,000 வரை).	0.46
மொத்தம் ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஒதுக்கீடு	2.31

சிறு பாசனம், நில மேம்பாடு ஆகிய திட்டங்கள் ஊரக வளர்ச்சித் துறை மூலம் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. தானிய விதைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆகியவற்றை வழங்கும் திட்டம், வேளாண்மை இயக்குநர் மூலமும் எண்ணெய் வித்துக்கள் இயக்குநர் மூலமும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

இத்திட்டத்திற்காகும் செலவை மைய அரசும், தமிழ்நாடு அரசும் 50 : 50 என்ற விழுக்காட்டில் பகிர்ந்துக் கொள்கின்றன.

இதற்கு 1988-89 நிதியாண்டின் ஒதுக்கீடு ரூ. 876.62 இலட்சம். இதில் சிறு பாசனத்திற்கு ரூ. 613.63 இலட்சமும், “நில மேம்பாடு, பணியாளர் செலவினம் தானியம் எண்ணெய் வித்துக்கள் வழங்கல்” ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 22.99 இலட்சமும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

31—3—1989 வரை, ரூ. 529.90 இலட்சம் செலவில் 16,853 விவசாயிகள், சிறு பாசன வசதிகளும், ரூ. 132.39 இலட்சம் செலவில், நிலமேம்பாடு, திட்டத்தின்கீழ் 4,289 விவசாயிகளும் பயன் பெற்றனர்.

1989-90 இல் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 793.46 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1989 ஏப்ரல் 19]

11. முறைசாரா எரிபொருள் திட்டம்.

(அ) தேசிய சாண எரிவாயுத் திட்டம்.

இத்திட்டம் மத்திய அரசின் உதவியுடன் முழு அளவு மானியத் தில் மேற்கொள்ளப்படும் திட்டம் ஆகும். இத்திட்டம் 1981-82 முதல் தமிழ்நாட்டில் ஊரக வளர்ச்சித் துறையால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. 1981-82 முதல் 1987-88 முடிய 76,014 எரிவாயுக் கலன்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1988-89-ஆம் ஆண்டில் மைய அரசால் 14,000 கலன்கள் அமைக்க நம் மாநிலத்திற்கு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு 1989 மார்ச் திங்கள் முடிய 13,488 கலன்கள் நிறுவி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரை அமைக்கப்பட்ட மொத்தம் 13,488 கலன்களில் 889 கலன்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினர் மக்கள் பலன் பெற அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

மைய அரசு 1987-88-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 312.62 இலட்சம் மானியம் அனுமதித்துள்ளது. 1988-89-ஆம் ஆண்டிற்கு மானியமாக ரூ. 364 இலட்சம் அனுமதித்ததில், இதுவரை ரூ. 182 இலட்சம் மட்டும் வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மீதமானியத் தொகையை மத்திய அரசு விரைவில் வழங்கும்.

இத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டிற்கு 1989-90-ஆம் ஆண்டிற்கு 16,000 கலன்கள் என்று மத்திய அரசு இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளது.

(ஆ) மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு அமைக்கும் தேசிய திட்டம் :

நடப்புக் காலத்தில் எரிபொருளும் விறகும் கிடைப்பது கடினமாக இருப்பதாலும், பரந்த அளவில் காடுகள் அழிக்கப்படுவதின் காரணமாகவும் இந்திய அரசு மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு அமைக்கும் தேசிய திட்டத்தை 1983-84ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 25 சதவீத எரிசக்தியை சேமிக்கும் வகையில், பலவகையான மேம்படுத்தப்பட்ட அடுப்பு (நிலையான மற்றும் கையடக்க வகைகள்) உருவாக்கப்பட்டு அவற்றை உபயோகிக்க இந்திய அரசு சான்றிதழ்களை வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதில் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது. நாட்டிலேயே அதிக அளவில் இவ்வடுப்புகளை நிறுவி, 1985-86, 1986-87-ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழகம் முதலிடம் பெற்றுள்ளது. 1987-88ஆம் ஆண்டு 1,05,000 என்ற இலக்கையும் தாண்டி 1,55,482 அடுப்புகளை நிறுவிப்புகிறது. 1988-89ஆம் ஆண்டு 80,000 என்ற இலக்கையும் தாண்டி 31-3-1989 முடிய 1,18,043 அடுப்புகளை நிறுவிப்புகிறது. அடுப்புகள் நிறுவுவதில் சுயதேவையை நிறைவு செய்

[1989 ஏப்ரல் 19]

நோக்கத்துடன், கிராம கைவினைஞர்களுக்கு அடுப்பு அமைப்பது சம்பந்தமாகப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டு இந்த ஆண்டில் 384 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 5 தொண்டு நிறுவனங்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு 400 கைவினைஞர்களுக்கு (சுய வேலைவாய்ப்புப் பணியாளர்கள்) ஐந்து ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பயிற்சி பெற்ற சுய வேலை வாய்ப்புப் பணியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் தலா 300 -அடுப்புகள் அமைப்பது என்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு அமைத்து வருகிறார்கள். மேற்படி சுய வேலை வாய்ப்புப் பணியாளர்கள் அடுப்புகள் அமைப்பது மட்டுமின்றி, மாதந்தோறும் அவற்றின் செயல்பாட்டினை கண்காணிக்கவும் வேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு, ஒரு அடுப்புக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 10 பராமரிப்புத் தொகை வழங்கப்படுகிறது. 1988-89 ஆம் ஆண்டு இத்திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 62 இலட்சம் ஆகும். இந்த ஆண்டில் இதுவரை இந்திய அரசு ரூ. 49.91 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது. மீதியை இந்திய அரசு விரைவில் ஒதுக்கீடு செய்யும்.

1989-90-ஆம் ஆண்டிற்குத் தமிழகத்தில் 1,00,000 அடுப்புகள் அமைக்க இந்திய அரசு இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளது.

12. ஊரக மையத் துப்புரவுத் திட்டம் (CRSP).

மேம்பட்ட சுகாதாரம், மக்களின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதாகவும், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றாகவும் கருதப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில், மக்களைப் பாதிக்கும் நோய்களில், நீர் வழியாகவும், மலத்தின் மூலமாகவும் பரவக்கூடிய நோய்கள், 80 சதவீதமாகும். இதனைத் தடுப்பதற்குக் குறைந்த செலவிலான மேம்பட்டச் சுகாதாரமே மிகவும் உகந்ததென கருதப்படுகிறது. திறந்த வெளிகளில் மலம் கழிக்கும் பழக்கம் மக்களிடையே பரவலாக உள்ளது. எனினும், அதனால் ஏற்படும் தீமைகளை அவர்கள் சரிவர உணருவதில்லை. இப்பழக்கம், அதிகமான இறப்புகளுக்கும் குறிப்பாக, குழந்தைகளின் இறப்பிற்கும் பெரிதும் காரணமாகிறது. வயிற்றுப் போக்கு, டைபாய்டு, புழு பாதிப்பு, சீத பேதி ஆகியவை. மலத்தின் மூலம் பரவும் முக்கிய நோய்களாகும். துப்புரவுக் கழிவறைகளைப் பயன்படுத்துவதால் இத்தகைய நோய்களையும் அதன் காரணமான இறப்புகளையும் தவிர்க்கலாம். மலத்தை முறையாக அப்புறப்படுத்துவதின் மூலம். தமிழ் நாட்டில் இதுபோன்ற நோய்களைக் கட்டுப்படுத்துவதுடன், சுகாதார நிலையைப் பெரிதும் மேம்படுத்தவும் செய்யலாம். பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதின் பயனை முறையான சுகாதாரமின்மையால் மக்கள் அடைய வாய்ப்பில்லை என ஆய்வுகள் தெளிவாக்குகின்றன. கிராமங்களில் கழிப்பிட வசதியின்மை சுகாதாரக் கேடுகளை விளைவிக்கிறது. குறிப்பாக. பெண்

1989 ஏப்ரல் 19]

களுக்கு மறைவிட வசதி இல்லை. தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் ஆகியவை மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கழிப்பிட வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லாமையால் மைய அரசு “ஊரக மையத் துப்புறவுத் திட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ளது. இத்திட்டம், ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ளவர்கள் ஆகியோருக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதாக இருப்பினும் கிராமங்கள் அனைத்தையும் இத்திட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்வதே இதன் குறிக்கோளாகும். இத்திட்டத்தின் மூலமாக கிராமத்திலுள்ள அனைத்து வீடுகளிலும் கழிப்பிட வசதி செய்து தரப்படும்.

மொத்தத்தில், இத்திட்டத்தின் நோக்கம், 1991ஆம் ஆண்டிற்குள் ஊரக மக்கள் தொகையில், 25 சதவீதத்தினருக்குப் படிப்படியாகக் கழிப்பிட வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாகும். இதற்கான செலவினை மைய அரசும் மாநில அரசும் சமமாக ஏற்கும். 1989-90-ஆம் ஆண்டிற்கு இதற்கென ரூ. 40 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தின் மூலம் செயல்படுத்தப்படும் கழிப்பிட மாதிரி வடிவமைப்பு (டைப் டிசைன்) எல்லா வகையிலும் சிறந்ததாகவும், கிராம மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அளவிலும், அமைப்பதற்கு எளிதானதாகவும், சொற்ப செலவினதாகவும் இருக்கும்.

13. கிராம வேலைகள் திட்டம்.

1. இணைப்புச் சாலைகள் :

இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்தல் போன்ற பணிகளை இத்திட்டத்தின் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றுகின்றன. 1986-87ஆம் ஆண்டு முதல் இத்திட்டத்திற்கென அடையாள ஒதுக்கீடாக ரூ. 1,000 மட்டும் வரவு - செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இச்சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக கூடுதல் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது பற்றி அரண்மனையில் ஆய்வில் உள்ளது.

கிராமக் குடிநீர்த் திட்டம் :

கிராமக் குடிநீர்த் திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு, கிராமப் புறங்களில் குடிநீர் வழங்குவதற்கும், குடிநீர் வழங்குவதில் போதிய பயனற்று இயங்கும் குடிநீர்த் திட்டங்களுக்கு மின் இணைப்புச் செலவை கட்டு செய்ய மானியம் அளிக்கவும் பயன்படுத்தப்படும். ஆதிதிராவிடர், பழங்குடியினர் பகுதிகளுக்கு குழாய் அமைத்தல்,

[1989 ஏப்ரல் 19]

ஏனைய குடிதண்ணீர் வசதிகள் செய்துத் தரவும், புதிய குடியிருப்புகளுக்குப் புதிய குடிநீர் ஆதாரங்களை உருவாக்கவும், செயலற்றுள்ள குடிநீர்த் திட்ட வேலைகளைச் சீரமைக்கவும் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தானியங்கி விசை இரும்பு தொட்டிகளை மாற்றி புதிய தொட்டிகள் கட்டவும் இந்நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டத்தில் ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்துத்தர முதலிடம் அளிக்கப்படுகிறது.

கிராமக் குடிநீர்த் திட்ட மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் 20 சதவீதத் தொகையைத் தனியே ஆதி திராவிடர் பழங்குடியினர் பகுதிகளுக்குச் செலவு செய்யவும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது.

1989—90 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூ. 100.00 இலட்சம் ஆகும்.

கை பம்புகள், விசை பம்புகள் பராமரிப்பு.

கை பம்புகள் பராமரிப்புப் பணி மூன்று அடுக்கு முறையில் ஊரக வளர்ச்சித் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

கிராமப் பகுதி அளவில் :

நீர் வசதி பெறுவோர் பகுதிகளில் கை பம்புகள் பழுதடைந்தால் அதுபற்றி விபரம் தெரிவிக்க சேவை அடிப்படையில் ஒரு பராமரிப்பாளர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

வட்டார அளவில் :

பயிற்சி பெற்ற கை பம்பு பொருத்தநர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

கோட்ட அளவில் :

உதவிப் பொறியாளரடங்கிய நடமாடும் குழு இயங்கி வருகிறது.

ஒரு கைபம்பு-மின் விசை பம்பு பழுதடைந்தால் ஏழு நாட்களுக்குள் பழுது பார்க்கப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, 65,499 ஆய்வுகளை கிணறு கை பம்புகளும், 34,942 வடிமுனை குழாய் கை பம்புகளும், 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் நாளிட்ட ஆய்வறிக்கையின் படி, ஊரக வளர்ச்சி இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கி வருகின்றன. கை பம்புகள் ஒரு சதவீதத்திற்கு மேல் எப்போதும் பழுதடைந்த நிலையில் இல்லை.

1989 ஏப்ரல் 19]

மின்விசைப் பம்புகள் பராமரிப்பு :

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடமிருந்து விசைபம்புகள் பராமரிப்புப் பணி 1982-83ஆம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. விசைப் பம்புகள் பராமரிப்புக்கான செலவு வரையளவு 1985-86 ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. விசை பம்பு பராமரிப்புத் திட்டத் தைச் செயற்படுத்த “ குறைந்த பட்சத் தேவைகள் திட்டம், கைப்பம்பு, விசைப்பம்பு பராமரிப்புத் திட்டம் ” ஆகிய இரு இனங்களின் கீழ் அரசு மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

நடைமுறையில் உள்ள மின் விசைப்பம்பு பராமரிப்பு விதிகளின்படி, குடிநீர் தட்டுப்பாடின்றி கிடைக்கச் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதாக முறையீடுகள் பெறப்பட்டுள்ளதால் விசை பம்பு பராமரிப்புப் பணியை, ஊராட்சிகளின் முழுப் பொறுப்பில் விட தீர்மானிக்கப்பட்டு, 1989ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 7-ஆம் தேதியிட்ட அரசாணை எண். 224 (ஊ.வ. துறை) பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

1989ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் தேதி ஆய்வு அறிக்கையின்படி, 18,870 மின்விசை பம்புகள் உள்ளன. அவற்றில் 9,568 சென்டிரிப்பூகல் மோட்டார் பம்புகளும், 7,206 ஜெட் பம்புகளும், 2,096 சப்மெர்ஜிபிள் பம்புகளும் அடங்கும்.

விசை பம்புகளின் பழுது 1.9 சதவீதம் ஆகும்.

1988-89ஆம் ஆண்டுக்கு கை பம்பு, விசை பம்புகளைப் பராமரிப்பதற்கு வரவு - செலவு திட்டத்தில் கை பம்பு பராமரிப்பு தலைப்பின் கீழ் ரூ. 75 இலட்சமும், குறைந்த பட்சத் தேவைகள் திட்டத்தின் கீழ் 153.75 இலட்சமும், ஆக மொத்தம் ரூ. 228.75 இலட்சத்தை அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

1989-90ஆம் ஆண்டில் மேற்படி திட்டத்திற்கு ரூ. 434.04 இலட்சம் தேவைப்படுகிறது.

சிறுபாசன ஆதாரங்களை மேம்படுத்துதல் :

தற்போதுள்ள சிறுபாசன ஆதாரங்கள் ஐந்து ஆண்டு சுழற்சி முறைப்படி பராமரிக்கப்படுகின்றன. ஐந்து ஆண்டு சுழற்சி முறைப்படியும், குறைவான நிதி ஒதுக்கீடு காரணமாக சிறுபாசன ஆதாரங்களை சரியாக பராமரிக்க இயலவில்லை. சிறுபாசன ஆதாரங்கள் பெரிதும் சீர்குலைந்துள்ளன. எனவே, உடனடியாக அவற்றை சரி செய்ய கீழ்க்கண்டவாறு கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. :—

1. நீர்க் கசிவு, மண் அரிப்பு ஆகியவற்றைத் தடுக்கக் கரைகளை பலப்படுத்தல்.

[1989 ஏப்ரல் 19]

2. அதிகப்படியாக உள்ள சிறு அணைகளை சீரமைத்து அவற்றைப் பயன்படுத்துதல்.

3. 4 ஹெக்டேர் வரையிலான நிலங்களுக்குப் போதிய நீர் வசதி கிடைக்கும் பொருட்டு, நீர்க்கசிவுகளைத் தடுத்தல், நீர் வரத்து வாய்க்கால்களை பலப்படுத்துதல்.

4. பாசன ஏரிகளின் பாசனப் பரப்பை அதிகமாக்குதல்.

5. பாசனக் குளங்களை சீரமைத்து அவற்றைத் தரமுள்ள வையாக ஆக்குதல்.

1989—90 ஆம் ஆண்டில் மேற்படி திட்டத்திற்கு அரசு ரூ. 50 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

சமூகக் கல்வி மானியம் :

நமது மாநிலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 384 தகவல் மையங்களும், 12,616 சமூகக் கல்வி மையங்களும் இயங்கி வருகின்றன.

அரசு மானிய உதவியாக மேற்படி சமூகக் கல்வி மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-ம் தகவல் மையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 500-ம் அளிப்பட்டு வருகிறது. மேற்படி மானிய உதவியில் பத்திரிகைகள் வாங்கப்படுகின்றன. 1989—90 ஆம் ஆண்டிற்கு வரவு ரூ. 17.50 திட்டத்தில் ரூ. 17.50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கால்நடை பராமரிப்பு மானியம் :

அரசு கால்நடை வளர்ப்பு தொடர்பாக கால்நடை மருத்துவ நிலையம் கட்டுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியம் வழங்க உள்ளது. இந்த மானியத்தைப் பெற ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும், சம்பந்தப்பட்ட திட்டத்திற்கான உதவித் தொகையைத் திரட்ட முன் வரவேண்டும்.

இந்த மானியங்கள் பணி முடிந்தவுடன் வழங்கப்படும். அதாவது, முதலில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செலவிடப்பட்டு, கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களால் ஒன்றிய நிதிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு ஈடு செய்யப்படும்.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் மேற்படி திட்டத்திற்கு அரசு ரூ. 7.25 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

1989 ஏப்ரல் 19]

மீன் வள மானியம் :

மீன் வளர்ச்சி தீவிர திட்டம் தொடர்பாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், ஊராட்சிகளும் மேற்கொள்ளுகின்ற பணித் திட்டங்களுக்காக இந்நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

இந்த மானியத்தைப் பெற ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியமும் சம்பந்தப்பட்ட திட்டத்திற்கான உதவித் தொகையைத் திரட்ட முன்வர வேண்டும். இத்திட்டத்தின் கீழ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட குளங்களில் மீன் வளர்ச்சி தீவிரத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.

இந்த மானியங்கள், பணி முடிந்தவுடன் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. அதாவது முதலில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செலவிடப்பட்டு பின்னர் கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களால், ஒன்றிய நிதிக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு ஈடு செய்யப்படும்.

1989-90-ல் மேற்படி திட்டத்திற்கென அரசு ரூ. 6 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை மீன் துறைக்கு மாற்றுவதுபற்றி அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

14. பயிற்சித் திட்டங்கள் :

மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பயன் விளைவிப்பது என்பது, சரியான பயிற்சியையும் செயல்படுத்தும் அலுவலரது செயல் முறையையும் பொருத்தது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பயிற்சிக்கு முதலிடம் அளிக்கப்பட்டது. வளர்ச்சித் துறை பணியாளர்களுடைய பயிற்சித் தேவைகளுக்கேற்ப கீழ்க்காணும் ஆறு பயிற்சி நிலையங்கள் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநர் கட்டுப்பாட்டில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

1. மாநில ஊரக வளர்ச்சி நிலையம்
(உயர் மட்டப் பயிற்சி நிலையம், சென்னை.)
2. ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம் (5 இடங்கள்).
 - (அ) சத்தியவிஜயநகரம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.
 - (ஆ) தி. கல்லுப்பட்டி, மதுரை மாவட்டம்.
 - (இ) கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி மாவட்டம்.
 - (ஈ) பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
 - (உ) பவானிசாகர், பெரியார் மாவட்டம்.

[1989 ஏப்ரல் 19]

மேற்சொன்ன ஐந்து ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களிலும், தொழிற் பட்டறைப் பிரிவுகள் உள்ளன. அவை கிராமப் பகுதி இளைஞர்களுக்கு சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில் பயிற்சி அளிப்பதில் தீவிரப் பங்கு வகிக்கின்றன. தி. கல்லுப்பட்டியிலும், சத்தியவிஜய நகரத்திலும் உள்ள ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் வீட்டுப் பராமரிப்பு அறிவியல் பிரிவு உள்ளன. எனவே அவ்விடங்களில் பால சேவிகாக்களுக்கும், தொடர்பு கொண்ட சமூக நலத்துறை ஊழியர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. சென்னையிலுள்ள மாநில ஊரக வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகிய அலுவலர் அல்லாதவர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

ஐந்து ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.

(31—12—1988 வரை)

பயிற்சியின் பெயர்.	ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்தின் பெயர்.	பயிற்சி பெற்றோர் எண்ணிக்கை.
--------------------	--	-----------------------------

(1)

(2)

(3)

1. ஒரு பணி விதியின் கீழ் பயிற்சித் திட்டம்—

ஊரக விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையம்.

(அ) ஒரு மாதப் பயிற்சி.	கிருஷ்ணகிரி ..	60
	பட்டுக்கோட்டை ..	110
	தி. கல்லுப்பட்டி ..	110
	பவானிசாகர் ..	105
	எஸ். வி. நகரம் ..	80

(ஆ) இரு மாதப் பயிற்சி.	கிருஷ்ணகிரி ..	138
	பட்டுக்கோட்டை ..	174
	தி. கல்லுப்பட்டி ..	126
	பவானிசாகர் ..	181
	எஸ். வி. நகரம் ..	96

1989 ஏப்ரல் 19]

2. குளை தேசியத் திட்டம் மூலம் அளிக்கப்படும் பயிற்சி—

கட்டுமானப் பராமரிப்புப் பயிற்சி.	கிருஷ்ணகிரி	75
	பட்டுக்கோட்டை	98
	தி.கல்லுப்பட்டி	93

3. சுய வேலைவாய்ப்புத் திட்டப் பயிற்சி 5,291

நபர்கள்.

மாநில ஊரக வளர்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம்—பயிற்சி பெற்றவர்கள்.

பயிற்சியின் பெயர்.	மொத்த அணிகள்.	பயிற்று விக் கப்பட்ட வர்கள் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)
1. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக் கான பணிப் பயிற்சி.	5	101
2. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கான புத்துணர் பயிற்சி.	5	57
3. கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கான ஒருமுகப் பயிற்சி.	1	21
4. வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் துணை வட்டார வளர்ச்சி அலுவ லர்களுக்கான பயிற்சி.	3	114
5. பயிற்றுநர்கள் பயிற்சி	1	50

செங்கை-அண்ணா மாவட்டம், பெருமனூர் கிராமத்தில் (தெற்கு நெடுஞ்சாலைக்கு அருகில்) நில அளவை எண். 43-ஏ 1-ல் 84.26 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், மாநிலப் பயிற்சி நிறுவனத்திற்காக பெரியதொரு வளாகம் கட்டுவதென அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. இந்நிறுவனத்தின் கட்டிடத்திற்கும் விடுதிக்குமான கட்டுமானச் செலவு, ரூ. 1.38 கோடி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஐரோப் பியப் பொருளாதார அமைப்பின் கீழ், மத்திய அரசு இத்திட்டத் திற்கு ரூ. 20 லட்சம் தொடராச் செலவிற்காக நிதி உதவி அளித் துள்ளது. இவ்வேலையை உடனே தொடங்கி, முதற் கட்டமாக ஐரோப்பிய பொருளாதார அமைப்பு, சுயவேலை வாய்ப்புத் திட் டம் ஆகியவற்றின் மூலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள ரூ. 44.20

[1989 ஏப்ரல் 19]

இலட்சத்தில் அலுவலகக் கட்டிடத்தை மட்டும் கட்டி முடிக்கும் படியும், எஞ்சிய வேலைகளை, தேவையான நிதி ஒதுக்கீடு கிடைக்கப்பெற்றபின் மேற்கொள்ளும்படியும், பொதுப் பணித்துறைத் தலைமைப் பொறியாளர் (கட்டடங்கள்) கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

II. பேரூராட்சிகளின் நிர்வாகம்.

தமிழ்நாட்டில் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கான சுமார் ஒரு கோடி மக்கள் 645 பேரூராட்சிகளில் வாழ்கிறார்கள். பேரூராட்சிகள் இரண்டாம் நிலை, முதல் நிலை, தேர்வு நிலை, மற்றும் சிறப்பு நிலை என்று நான்கு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன.

1. பேரூராட்சிகளின் கடமைகள் :

பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களுக்கு அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு, பேரூராட்சிகளுடையது. அவற்றிடம் கடப்பாட்டு விருப்ப உரிமைப் பணிகள் (Obligatory and discretionery) ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. சாலைகள் பராமரிப்பு, குடிநீர் வழங்குதல், தெரு விளக்குகள் அமைத்தல், தெருக்களைத் தூய்மைப் படுத்தல் ஆகியவை பேரூராட்சிகளின் கடப்பாட்டுப் பணிகளில் சிலவாகும்.

2. பேரூராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்கள் :

கீழ்க்கண்டவை பேரூராட்சிகளின் முக்கிய நிதி ஆதாரங்களாகும் :—

1. வீட்டு வரி.
2. தொழில் வரி.
3. வண்டி வரி.

இவை தவிர, முத்திரை வரி மீதான மேல் வரி, கேளிக்கை வரி, அபாயகரமான ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய தொழில் உரிமங்கள், பயன் தரத்தக்க தொழில்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய் முதலியவை பேரூராட்சிகளின் இதர வருவாய்களாகும்.

பேரூராட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதற்குரிய வழிவகைகளைக் கண்டறிய தமிழ்நாடு அரசு ஓர் உயர்நிலைக் குழுவை அமைத்தது. அக்குழு, பேரூராட்சிகள் குறித்த தனது பரிந்துரைகளை முடிவு செய்தது. அவை அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

1989 ஏப்ரல் 19]

3. பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குதல் :

தமிழகத்தில் உள்ள 645 பேரூராட்சிகளில் 236 பேரூராட்சிகளில் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டுள்ளது. மேலும், 96 பேரூராட்சிகளின் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தத் தேர்வு செய்யப்பட்டு, வேலைகள் முன்னேற்ற நிலையில் உள்ளன. எஞ்சியுள்ள 313 பேரூராட்சிகளில் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதியுதவியுடனும் அரசின் நிதி உதவியுடனும் கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

இதுதவிர, 72 பேரூராட்சிகளில் உலக வங்கி நிதியுதவியுடன் ரூ. 42.84 கோடி மதிப்பீட்டில் குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த உலக வங்கியும் நிதியுதவி அளிக்கிறது. ஐரோப்பிய பொருளாதாரக் குழு வளர்ந்து வரும் நகர்ப் பகுதிகளில் குடிநீர்த் திட்டத்தை மேம்படுத்த நிதியுதவி அளித்து வருகிறது. இப்பணிகள் தற்பொழுது முன்னேற்ற நிலையில் உள்ளன.

புதிதாக மேம்படுத்தப்பட்ட பகுதிகளில் மக்களின் உடனடித் தேவைகளை நிறைவு செய்யக் கை பம்புகளைப் பேரூராட்சிகள் பராமரித்து வருகின்றன. கை பம்புகள், விசை பம்புகள் ஆகியவற்றுடன் கூடிய குடிநீர் வழங்கல் திட்டத்தைப் பராமரிக்க 1988-89 ஆம் ஆண்டு குறைந்த பட்சத் தேவைகள் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 51.25 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நலிந்த நிதிநிலை கொண்ட பேரூராட்சிகளில் பாதுகாக்கப் பட்ட குடிநீர்த் திட்டத்தைச் செவ்வனே செயல்படுத்தும் பொருட்டு, குழாய்களை மாற்றவும் பழுதுபார்க்கவும் 1988-89ல் ரூ. 20.00 இலட்சம் நிதி உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

4. துப்புரவு :

முறையான துப்புரவு இன்மையும் கழிவுநீர், வடிகால் நீர் அகற்றப்படாததும் தான் பேரூராட்சிகளின் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். பேரூராட்சிகளில் உள்ள மொத்தம் 8,946 கி.மீ. நீளமுள்ள சாலைகளில் 4,486 கி.மீ. நீளத்திற்கு மட்டும் வடிகால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1988-89 ஆம் ஆண்டில், பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் வடிகால்கள் அமைப்பது முக்கியமாக வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது. இதற்கென தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்ட நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றால் இப்பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே தீர்க்க முடிந்தது. அதிக எண்ணிக்கையில் வடிகால்கள் கட்ட வேண்டியுள்ளது.

[1989 ஏப்ரல், 19]

பேரூராட்சிகளின் எல்லைக்குள் ஏறக்குறைய 1,10,386 உலர் கழிப்பிடங்கள் உள்ளன. இந்த உலர் கழிப்பிட மலம் 879 துப்புரவுப் பணியாளர்கள் மூலம் அகற்றப்படுகிறது. தலைச் சுமையாக மலத்தை அகற்றுதல் இன்னமும் நடைபெற்று வருகின்றது. இத்தகைய, விரும்பத்தகாத அருவருப்பான தொழிலை அடியோடு அழிக்க, மைய அரசும், மாநில அரசும் உலர் கழிப்பிடங்களை நீரடிக் கழிப்பிடங்களாக மாற்ற பேரூராட்சிகளுக்கு உதவி அளிக்கின்றன.

துப்புரவுக்காகப் பல்வேறு ஆதாரங்களிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி விவரம் வருமாறு :—

1. மனித உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உதவி (மத்திய அரசுத் திட்டம்).

2. மாநில அரசு மானியம், கடன், உதவித் தொகை (40 : 40 : 20).

3. மாநில அரசு—யூனியன் நிறுவன உதவியுடன் (40 : 40 : 20).

4. சிறிய, நடுத்தர நகரங்களில் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் (கடன்).

மேற்கண்ட நான்கு திட்டங்களினால் ஏறக்குறைய 23,000 கழிப்பிடங்களை அமைக்க இயலும். 1989-90 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தை மேலும் ஆறு நகரங்களுக்கு விரிவுபடுத்த நிதி உதவி கோரி மத்திய அரசை அணுகப்பட்டுள்ளது. மேலும், வீட்டு வசதி நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சி வாரிய (அட்கோ) கடன் உதவியுடன் பேரூராட்சிகளில் தனியார் வீடுகளில் கழிப்பிடங்கள் அமைக்க நிதியுதவி கோரும் ஒரு கருத்து ஆய்வில் உள்ளது.

தனிக் கழிப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட போதுமான இடவசதி முதலியவை இல்லாத பகுதிகள் உள்ள பேரூராட்சியில் சுமார் ரூ. 30,000 செலவில் சமுதாயக் கழிப்பிடங்களை அமைக்கலாம் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1988-89 ஆம் ஆண்டில் 25 சமுதாயக் கழிப்பிடங்களை அமைக்க இடங்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டு, கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

பெருமளவு எண்ணிக்கையில் பொதுமக்கள் கூடுமிடங்களில், கழிப்பிடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1.00 இலட்சம் என்ற செலவுக் கணக்கில் கட்டணக் கழிப்பிடங்களும் கட்டப்படுகின்றன. இது, பொதுமக்கள் நலமுள்ள சூழலில் வாழ உதவியாக உள்ளது. 1988-89 ஆம் ஆண்டில் 20 பேரூராட்சிகளில் கட்டணக் கழிப்பிடங்களை அமைக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த சிறு, நடுத்தர நகர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் தனியார் கழிப்பிடங்கள், சமுதாயக் கழிப்பிடங்கள் அமைக்கப் பட ரூ. 55.97 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1988-89 ஆம்

1989 ஏப்ரல், 19]

ஆண்டில் இராமேஸ்வரம், அரியலூர், ஆண்டிப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. இப்பகுதிகளில் 4,857 தனியார் கழிப்பிடங்களும், 16 சமுதாயக் கழிப்பிடங்களும் அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

5. கழிவுப் பொருட்களை அகற்றுதல் :

கழிவுப் பொருட்களை அகற்றுதல் பேரூராட்சிகளின் மற்றுமொரு முக்கியப் பிரச்சினையாகும். பேரூராட்சிகளில் கழிவுப் பொருட்களை பழைய வழக்கப்படி இன்னமும் மாட்டு வண்டிகளின் மூலம் அகற்றி வருகிறார்கள். இந்தப் பழைய முறையை ஒழித்து கழிவுப் பொருள்களையும், கழிவு நீரையும் அகற்ற பேரூராட்சிகளுக்கு தானியங்கி உழுவையுடன் கூடிய கொள்கலன் இணைப்பு வண்டிகளுக்கு (Power Tiller with Tanker and Trailer) அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. திருக்கோயிலூர், கழிஞ்சூர், பருகூர், பல்லடம், கரம்பைக்குடி, தாமரைக்குளம், இலஞ்சி, சாயல் பட்டணம் ஆகிய எட்டு பேரூராட்சிகளுக்கு, 1988-89 ஆம் ஆண்டில் தானியங்கி உழுவை வாங்கிக் கொள்ள ரூ. 6.00 இலட்சம் (75 சதவீத நிதியுதவியும் 25 சதவீதக் கடனும்) ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதன் மூலம் தயாரிக்கப்படும் ஒரு, பொது ஏலத்தில் விற்கப்படும். அதன் வாயிலாகப் பேரூராட்சிகளுக்கு அதிக வருவாய் கிட்டும்.

6. சாலைகளை பராமரித்தல், நிலையை உயர்த்துதல் :

பேரூராட்சிகளில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் சாலைகள் உள்ளன:

	கி.மீ.
1. மண் சாலைகள்	1,448
2. சரளைக் கல் சாலைகள்	1,483
3. கப்பிச் சாலைகள்	4,342
4. தார் சாலைகள்	1,128
5. சிமிட்டிச் சாலைகள்	234

பேரூராட்சிகளில் போதிய நிதி வசதியில்லாமையால் சாலைகளைப் பராமரிப்பது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. சாலைகளை மேம்படுத்தவும், நல்ல தரத்தில் வைக்கவும், இயலாத நிலை உள்ளது. நல்ல சாலை வசதிகளை அளிப்பதற்குத் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திலிருந்தும் நிதி உதவி பெறப்படுகின்றது.

[1989 ஏப்ரல் 19]

இதும்ட்டுமன்றி, 1988-89 ஆம் ஆண்டில் நிதி வசதியற்ற பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளின் தரத்தை உயர்த்த, அரசு ரூ. 25.00 இலட்சம் ஒப்பளிப்புச் செய்துள்ளது.

7. கோயில் நகரங்கள் மேம்பாடு :

அரசு இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்த 7 பேரூராட்சிகளுக்கு 1988-89-ல் ரூ. 5.00 இலட்சம் நிதி உதவி வழங்கியுள்ளது.

திருக்கோயில்களுக்கு வரும் பயணிகளும், இப் பேரூராட்சிப் பகுதி மக்களும் பயன்பெறும் வண்ணம், சாலைகள், தங்குமிடம், வணிக வளாகங்கள் முதலிய வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

8. பயன் தரத்தக்க முயற்சிகள் :

பேரூராட்சிகளின் வருவாயை உயர்த்தி, அவற்றின் சொந்த வருவாயைக் கொண்டு அவற்றின் கடமைகளைச் செய்ய அரசு “ஒருங்கிணைந்த நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சித் திட்டத்தை” பேரூராட்சிகளில் செயல்படுத்தியுள்ளது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், 35 பேரூராட்சிகளில் ரூ. 219.81 இலட்சம் செலவில் 50 வேலைகள் செய்யப்பட்டன. பேரூந்து நிலையம், வணிக வளாகங்கள், அங்காடிகள், வங்கிக் கட்டிடங்கள் முதலிய பயன் தரத்தக்க கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஐந்து ஆண்டுக் காலக் கடன் தவணையுரிமையுடன் 25 ஆண்டுக் கால அளவுக்குள், நகர் - ஊரமைப்பு வாரியத்திற்குத் திருப்பிச் செலுத்தப்படும் வகையில் இதற்கான செலவுத் தொகை, நகர் - ஊரமைப்பு இயக்குநரால் பேரூராட்சிகளுக்குக் கடனாக வழங்கப் படுகிறது. ஆண்டுத் தவணையைப் பேரூராட்சிகள் திருப்பிச் செலுத்திய பின்னர் அதிகமான வருவாயைப் பெற பேரூராட்சிகளுக்கு இயலும். சில ஆண்டுகள் கழிந்தபின் நல்ல வருவாயை ஈட்டுவதுடன் அவை நிலையான சொத்துக்களாகவும் உருவாகும். ஒருங்கிணைந்த நகர் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 983.91 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் வேலைகள் மேற்கொள்ள நகர் - ஊரமைப்பு வாரியத்தினரால் 70 பேரூராட்சிகள் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1988-89 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு, ஆண்டிப்பட்டி, அரியலூர், இராமேஸ்வரம் ஆகிய மூன்று நகரங்களில் ஒருங்கிணைந்த சிறு, நடுத்தர நகர் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மொத்தம் அனுமதிக்கப்பட்ட ரூ. 300.00 இலட்சத்தில் பயன் தரத்தக்க முயற்சிகளுக்காக ரூ. 244.03 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1989 ஏப்ரல் 19]

9. ஒருங்கிணைந்த சுற்றுலா மையங்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

இராமேஸ்வரம், கன்னியாகுமரி, மாமல்லபுரம் போன்ற சுற்றுலா மையங்களில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் பேருந்து நிலையங்கள் வணிக வளாகங்கள் கட்ட அரசு ரூ. 58 இலட்சம் அனுமதித்துள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான செலவுத் தொகையில் 50 சதவீதம் நிதியுதவியும், 50 சதவீதம் கடனும் ஆகும். இவ் வேலைகள் முடியும் தருவாயில் உள்ளன.

10. தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் :

தற்போது இத் திட்டம் ஊரகப் பேருராட்சிகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஊர்ப் பகுதிகளில் பேரதீய வேலை வாய்ப்பு இல்லாத, வேலை வாய்ப்பு அறவே இல்லாத ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பயன் தரத்தக்க வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1988-89 ஆம் ஆண்டில், 259 பேருராட்சிகளில் ரூ. 581.190 இலட்சம் செலவில் 3,795 நிலையான சமுதாய உடைமைகளை உருவாக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1989-90 ஆம் ஆண்டில் சாலைகளை மேம்படுத்துதல், சிறிய பாலங்கள் அமைத்தல், போதிய குடிநீர் வழங்க வசதி செய்தல், வணிக வளாகங்கள் கட்டுதல் தேவையான இடங்களில் வடிகால் வசதி செய்தல், பேருராட்சி அலுவலகங்கள் கட்டுதல் போன்ற பணிகளைத் தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்பு உறுதித்திட்ட நிதியிலிருந்து தொகுப்பு வீடுகள் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேலும், 'யூனிசெப்' உதவியுடன், பெரியார் மாவட்டத்தில் தீவிர துப்புரவுத் திட்டத்தின் கீழ் 35,000 தனிக் கழிப்பிடங்கள் கட்டப்படவுள்ளன.

வீரபாண்டி ஆறுமுகம்,

ஊரக வளர்ச்சி மற்றும்
உள்ளாட்சி நிர்வாகத் துறை
அமைச்சர்.